

На шестдесет и две години е Йордан Атанасов, овчар в Павликинен кооператив от основанието му, но не отстъпва пред младите. Той обща своята професия и има дългогодишен опит. Съобщава, че природните условия, той трябва да знае къде и как да ги пасе, да ги храни, да ги пои и т. н. — всички условия за висока продуктивност. „Обичам овцете. Много ми е, че годините напреднаха и нещо съм болен. Това ще ме застави да се разделя с тях“, — каза бай Йордан на едно съвещание.

Миналата година от 155 овце-дзвезки е настригал средно по 7,020 кг вълна.

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 9 (1764)

В. Търново, събота, 19 януари 1963 г.

Цена 2 стотинки

Нови участници в движението

Бригада „Юрий Гагарин“ с ръководител Хр. Алексиев, от товаришкия сервиз на ДАП — Г. Оряховица неотдавна се включи в движението за комунистически труд. Желанието на всички е в най-скоро време да извоюват звание „Бригада за комунистически труд“. Затова те работят упорито.

Всеки ден преди започване на работата имат петминутно съвещание. На него принят проверка на извършената работа през изминалия ден и се уточняват за предстоящи. Един път в седмицата се провежда курс за повишаване квалификацията на техниците.

Между многото показатели, които те трябва да постигнат е и постоянното подобряване на качеството на ремонта. Затова сега в бригадата е въведен другарски самоконтрол всекидневно дежурство за проверка на колите преди излизането им от гаража. Провеждат се съвместни съборения между монтьори и шофьори по въпроса за прегледите на колите.

Добра форма за подобряване на работата е приложеното на Ловчанския почин. Досега са проведени четири сбирки, на които първенците представят свои опит. Първите резултати от това вече са позитивни. Младите работници Н. Коцев, Н. Рачев, В. Николов и др. могат вече самостоятелно да извършват някои операции.

Колкото започна да се отличава и със задружния си живот — колкото по-близко се сближават, честуване на пожелания дни и др.

Сегашното най-голямо желание е колкото се може по-скоро да бъде завършена новата автобаза, където във всяко отношение условията ще са по-благоприятни и резултатите от тяхната работа ще бъдат по-добри.

Ст. ГРАДИНАРОВА
от Обществения редакция на в. „Борба“ — Г. Оряховица

Високи производствени успехи

Приключил с отлични резултати старата 1962 г., колективът на ДТК „Басил Мавриков“ — В. Търново уверено започна новата година.

Той е изпълнил плана за първата половина на януари в ценово изражение 105 на сто. Добро начало.

Най-добри успехи е постигнал тълкувател цех — 104,05 на сто натурално изпълнение на плана. На първо място е смяната на младия началник-смяна Атанас Панайотов със 107,85 на сто. Следват го смените на Манол Михов и Станчо

Макаров. От секциите на първо място и този път сякаш се нареждат най-младите. Секционният майстор Иван Русков, добър техник, член на БКП, стои и сега на първо място от 27-те секции в цеха. Секцията му е изпълнила плана 116,26 на сто.

Не остава по-назад и предачния цех, изпълнил плана си в натурално изражение 101,80 на сто, въпреки големите трудности, които трябваше да преодолява.

Драган Велев

ДОКЪДЕ ВОДИ БЕЗГРИЖИЕТО

Напоследък животновъдите и ръководителите от ТКЗС — Самоводене са обхванати от голяма тревога. В непроходливото време в стопанството са умрели 42 коня. Констатацията на ветеринарните органи е категорична: конете са заболели от стахиотрихоспироза, вследствие на хроничното им с плесенясала слама. Засега тази болест е върхлетяла само върху конете в Хотница. И завчера от обора изнесоха още един кон...

Как се стигна до това? Безспорно, трудностите по изхранването на животните тази година са големи. Не достига не само концентриранит, но и грубият фураж. Това е наложило както в много други стопанства в окръга, хранителните дажби на животните да се намалят. Да се разпредели наличният фураж по месеци — това е правилно, но то все още не изчерпва всичките грижи за добитък през зимата.

Въпросът е: как се използва този фураж, в какъв вид се поднася той на животните? Върху това, както изглежда, ръководството на стопанството и отговорниците за с. Хотница много не са се замисляли отнапред.

На кой селскостопански деятел не беше ясно още през януари, че тази зима сламата ще се използва изключително за фураж? И все пак тук не са полагали усилия за извозване на сламата в стопанския двор и за нейното правилно съхранение.

Това затруднява животновъдите и в най-лошото време те са принудени да прекратят слама от полето, често пъти на 3-4 километра далеч от фермите. А колко може да се натовари на една тек каруца? — 250-300 килограма, т. е. толкова, колкото е необходимо за един ден на една група животни. Че хората се измъчват, че през това време добитъкът чака „на празни ясли“ — това е едната беда.

Другата е, че сламата не се обработва, а се дава на животните така, както е излязла от комбайните — едра, а понякога и почерняла, тъй като голяма част от балите са били мокрени от дъжд. Не се обработва и останалият груб фураж. Често пъти дори и цвеклото не се наризва. Защо? Не са изградили фуражна кухня ли? Може да кажем, че не са. Истина е, че под ливан навес са поставили резачка. За да е по-заветно двете стени

са изтукани с бали. Казват, че доскоро там са развали сламата. Но защо тогава резачката е пълна със сена, а балите от едната страна липсват?

— Когато видим зор за слама, вземаме си от стени на кухнята, — чистосърдечно си признават животновъдите. — А за обработката да не говорим. Четем по вестниците, слушаме по радиото за други стопанства, но при нас това го няма. Преди известно време рехисме сламата с мелиаса. Тогава животните повече я ядяха...

А сега какво се получава? Сложат гледачите сламата в яслите, животните зароят муцуни в нея и скоро една голяма част е в краката им. Такова нещо се случва особено при кравите, макар че при конете използват за постеля дървени стърготини. Неоправдано са фуражите и една от сериозните причини за продукцията при кравите да спадне, телетата да не дават прираст, а да губят от телгето си. Има и друго. Много от прозорците на помещението са със счупени стъкла, вратите не са уплътнени. През големите студове там водата замръзва, животните губят значителна част от енергията си,

за да поддържат нормална температура на тялото си. Не са добри и битовите условия на животновъдите.

— Есента потегнахме всички, но гледачите не пазят, — говорят някои, от ръководителите в Хотница.

Може и да е така, но това означава, че контролът е слаб, че малко се работи за възпитанието на животновъдите. От известно време и бригадирът не изпълнява добре своите функции и в редица случаи оставя работата на самотек.

Загубите, които понаса сегашното стопанство от високата смъртност на конете, са големи. Те безспорно са разтревожили ръководителите, но само с тревога работата не ще се оправя. Мерките, които се вземат сега за ограничаване на заболяването от конете, трябва да се разпространят много по-широко, за да не бъде късно после и за продуктивния добитък. Крайно време е в Хотница да се подобри организацията на работата и във фермите. За всичко това трябва да се погрижат час по-скоро, другари ръководители от Самоводенското стопанство!

П. ДИМИТРОВА

— Брака, допуснат по наша вина, отчитаме групово, — подкрепя Христо Ненов, а Никола Камбуров доизяснява мислата му, като наблегна, че през 1961 г. са допуснали 6 на сто, а през текущо изтеката 1962 г. 5 на сто брак.

Формовачната пръст се беше размразила. Започна още едно трудово всекидневие, изпълнено с надежди за малкия и зорав като юмрук на работническа десница, комсомолски колектив.

Всички заявиха единодушно, че през 1963 г. той ще бъде намален още. И не само това. Успехите в първите петнайсет дни на 1963 г. са много насърчителни. Затова мъничкият петнаесет колектив счита, че и той като частца, обединена в общите усилия на борбата за изпълнение на основната задача — обществения колектив на ДИП „Възрянка“ — Павликини — ще решат успеха.

И въярват, че след като напълно, на практика се подеме лованският почин от участниците в движението за комунистически труд, заедно с всички ще достигнат нови още по-забележителни успехи през настъпващата 1963 година.

М. МАНОЛОВ

За рационално използване на автомобилите

През 1962 година работниците и служебните от автомобилния транспорт на окръга изпълниха всички основни задачи. Превозени бяха 88 820 тона товари и 3 926 810 пътника повече от 1961 година.

През 1963 година пред автомобилния транспорт се поставят за изпълнение още по-напрегнати производствени задачи. За изпълнението им е необходимо да се мобилизират силите за издирване и правилно използване на резервите. Вниманието трябва да бъде насочено главно към рационалното използване на работното време на автомобилите.

В това отношение са проведени редица мероприятия. Работи се денонощно с автомобилите по превозване на товари на товарна гара Горна Оряховица и Павликини, през време на увеличаване обем на превозите на грозде, захарно цвекло и други селскостопански товари се работи денонощно. Това обаче е крайно недостатъчно.

Ако Автомобилното предприятие в Горна Оряховица увеличи средната продължителност на работния ден с 1 час, че може да превози допълнително със същите автомобили 123 000 тона товари. Редица предприятия в окръга обаче все още недооценяват правилно денонощната работа с автомобилите, оправдайки се с липсата на магазинер през нощта, с недостатъчни средства или условия за денонощна работа. Главна поради това през 1962 година Автомобилното предприятие в Горна Оряховица не изпълни плана за средната продължителност на работния ден с 1,19 часа, с което намали превозната си възможност със 190 000 тона.

В района на окръга има редица керамични предприятия, чиято продукция се извозва ритмично, особено през третото и четвъртото тримесечие, тогава, когато не достигаха автомобилите. Те обаче не можат да създадат условия за денонощно извозване на товарите. Условия за непрекъсната работа има и в гарите Велико Търново, Павликини, Полски Тръмбеш, Стражица и другде. Могат, макар и по-трудно, да се създадат условия за продължаване на работния ден още с два часа от всички горски стопанства.

На много от обектите на Строителната организация и Пътното управление също могат да се създадат условия за денонощна работа. За да не се получат през настоящата година затруднения и да се създадат по-добри условия за ритмичното извозване на суровините и суровата продукция, необходимо е всяко предприятие да проведе мероприятия за удължаване на работното време на автомобилите.

За увеличаване на превозната възможност на автомобилите сериозен резерв се крие в намалението на времето за натоварване и разтоварване на товарите. На много места, поради лоша организация в работата, автомобилите престояват продължително време за натоварване и разтоварване. За 11 месеца Автомобилното предприятие — Г. Оряховица е събрало от предприятията 5990 лева за деугуба на автомобили.

Особено продължително време се обработват автомобилите с тухли и керемиди, инертни материали и други. Тук

безспорно е наложително да се проведат мероприятия за механизано натоварване и разтоварване, за по-рационално използване на наличната механизация в гарите и предприятията.

За намаление времето за натоварване и разтоварване и за денонощна работа с автомобилите би спомогнала и правилната организация в работата на „Пренос-превоз“. За това пречи до известна степен и обстоятелството, че работната сила е разделена между много организации. Групи за натоварване и разтоварване имат гарите, автомобилните клонове и някои предприятия. Това разпокъсване на работната сила не позволява да се осъществява маневреност, да се организира правилното и разпределение по отделните обекти.

За премахване на тези недостатъци е нужно Окръжното предприятие „Пренос-превоз“ да насочи своето внимание към обединяване в едно всички работници за правилното им разпределение за натоварване и разтоварване на автомобилите, в зависимост от условията на работата и естеството на товарите. Само така ще се намали времето за натоварване и разтоварване на автомобилите. Нека се има предвид, че намалението на времето за натоварване и разтоварване на автомобилите с 30 минути ще доведе 128 650 лева допълнителни приходи за народното стопанство.

За успешното изпълнение на плана за 1963 година от всички предприятия на окръга ще спомогне и най-рационалното използване на автомобилите.

Затова е нужно всяко предприятие, наред с разработването на своите организационно-технически мероприятия, да провежда и мероприятия, които създават условия за удължаване на времето за работа с автомобилите.

Факти с малки коментари

КАКВО КРИЯТ ДУМИТЕ НА ГОСПОДИН КЕНЕДИ

2. Единството на Западна Европа

„Опровергавайки старите предсказания на Маркс, извършвайки това, което никой заговора не е бил в състояние да им наложат, свободните европейски нации върват към единство на целта, силата и политиката във всички области на човешката дейност“ — отсече в посланието си пред Конгреса г-н Кенеди.

Но той не знаеше какво му готви неговият колега във Франция — генерал де Гол. Същия ден, 14 януари, френският президент на пресконференция преряза пътя на Англия към „общия пазар“ и срина из основни доводите на американския президент против Маркс. Западноевропейският вестник „Ди велт“ писа на 15 януари: „Президентът Кенеди изрази симпатиите си и подкрепата си на обединяването на Западна Европа. Обаче генерал

де Гол издигна — с умерени, но неочаквани думи — голяма бариера между шестте западни страни и Англия“. А джеселдорфският вестник „Митга“ подчерта същия ден, че „Никога досега президентът на Френската република не е изразявал така ясно недоверие на Франция към САЩ“.

Корените на тия противоречия не са в това кой ще държи пръста си върху опръска на атомното оръжие в НАТО, макар че и това е една от причините за противоречията. Корените са съвсем по-дълбоки, икономически. Сам г-н Кенеди в посланието подказва за тях: „Ако днес Общият пазар тръгне към протекционизъм и ограничения, той ще подкопае своите собствени основни принципи“. Защо американският президент се страхува от протекционизма и ограниченията, говорят следните факти:

В съвкупния внос на страните от „общия пазар“ на САЩ се пада една пета част (4 милиарда долара от 20). В същото време цялата „шесторка“ изпраща в САЩ една десета част от своя внос — 2,2 милиарда долара от 20,2 милиарда. От 1950 до 1960 година частните американски капиталовложения в западноевропейските страни се увеличило тройно: нараснаха от два на шест милиарда долара. Половината от тази сума се насочва в страните от „общия пазар“.

Ето къде трябва да се търсят корените на противоречията в Атлантическия съюз. А те са и в Африка, и в Азия, и по други части на света. Те са съществени на експлоататорския строй.

Никита Сергеевич Хрущов припомни на

Енгелс, изхожда от това, че в процеса на своето развитие в резултат на антагонистичните противоречия, които възникват и се изострят в самото общество, капитализмът неизбежно стига до своята гибел“.

Така, че г-н Кенеди претърпя крах в опита си да обори Карл Маркс.

3. Басни за успокоение

Като раздава баснята за „противоречия“ в социалистическия лагер, американският президент още един път се мъчи да обори Маркс. Той говори за „пълната неэффективност на комунистическия икономикс“.

Колко жалко е наистина да се твърди това!

В последната си реч Никита Сергеевич Хрущов изтъкна: „Обемът на промишлената продукция на социалистическите страни през 1962 година се увеличи в сравнение с 1957 година приблизително със 70 на сто. През този период в капиталистическите страни увеличението възлезе само на 25 на сто. В момента промишлената

продукция на социалистическите страни достигна приблизително 64 на сто от промишлената продукция на икономически развитите капиталистически страни“.

Що се отнася до Съветския съюз, който върви по петите на САЩ, — ще се позовем пак на думите на др. Хрущов: „Прирастът на промишлената продукция за четири години на седемлетката съставляваше 45 на сто, а не 39 на сто, както се предвиждаше по плана. Ако и напред работите ни вървят така успешно, а ние не се съмняваме в това, то към края на седемлетката нашата промишленост ще увеличи своята продукция не с 80 на сто,

а около 2 пъти“. Хубава „неэффективност“, няма що! Но г-н Кенеди изглежда сам разбира неспособността на своето твърдение, защото казва в посланието си „ние не можем да стоим дълго време начело на борбата за мир и свобода (Б. а. Разбирай: да бъдем жандарм на империализма), ако гук у нас не се движим напред с нужните темпове“.

Както се вижда, неэффективна се оказва капиталистическата икономика. На империалистите много се иска да има разединение в социалистическия лагер. За това те нищо не биха пожелали. Но данните са други.

Всичко по-трудно е за американските империалисти да действуват на големи центробежни сили в своите военни блокове. Споразумението с италианския министър-председател Фанфани за изтегляне на американските ракети „Юпитер“ (30 на брой, по данни на Британския институт за стратегически изследвания) от територията на Италия, понеже били „остарели“, потвърждава още веднъж мисълта на Никита Сергеевич Хрущов, че империалистите се съобразяват с мощта на Съветския съюз и социалистическите страни. Италианците не могат да не държат сметка за многократните предупреждения на Съветския съюз. И американските империалисти бяха принудени да се съобразят с техните искания.

„Съветският съюз, цялата социалистическа общност сега стои срещу капиталистическия свят като гравитна скала и всички бури се разбиват в нейната могъща основа“.

Нима не звучат гордо, не всяват респекти тези думи на другар Хрущов?

От дълбока древност нашият народ чества „Бабин ден“. Самото название на празника показва кой е обслужвал раждането на новия човек. Условяването и често смъртта на родилката не са били рядко явление.

Но мина това време. Като изтъкна изключителното обществено значение на възпроизводството на населението, народната власт организира и обществена грижа за родилката и жената-майка. За изминалите 18-годишен период са осъществили революционни преобразования в това отношение. Докаато през 1939 г. в цялата страна родилната помощ се оказвала в 31 градски и само в 4 селски родилни заведения, през 1952 г. те са вече 836 (от тях 745 в селата), а през 1961 година броят им достигнал 1362. Родилните легла са нараснали от 334 през 1939 г., на 5833 през 1952 (2774 в селата) и на 7861 през 1961 г., от които 3656 в селата.

Едва след 9. IX. 1944 г. се организираха в помощ на бременните и жените-майки детско-женски консултации. През 1960 г. в акушеро-гинекологичните заведения в селата работеха 3364 акушерки.

Център на акушеро-гинекологичната помощ в страната са Научно-изследователският институт по акушерство и гинекология в София и четирите акушеро-гинекологични клиники. Те са база за специализиране и подготовка на лекари акушеро-гинеколози.

Тия грижи на народната власт позволиха да се достигнат забележителни успехи. Перинаталната детска смъртност за страната е намалена 10 пъти и през 1960 г. достигнала 1,9 на сто. Сега тя е по-ниска от тази в редица напреднали страни, включително и във Франция.

Показател за големите грижи към новородените, включително и към недоносените, е много ниската детска смъртност в родилното отделение — 0,92 на сто. По отношение на майчината смъртност сега на-

шата страна се нарежда на едно от най-добрите места в света. Докато през 1936—38 г. тя е била 4 на сто, през 1952 г. 0,7 на сто, за 1961 г. тя е снижена до 0,4 на сто.

В нашия окръг функционира пет болнични акушеро-гинекологични отделения в градовете със 149 легла и 57 основни заведения в селата със 145 легла; 11 детско-женски консултации в градовете, 103 постоянни и 26 подвижни в селата. Практически всички раждания в окръга стават в родилните заведения и се обслужват от квалифицирани медицински работници.

През изтеклата 1962 г. само в акушеро-гинекологичното отделение на Окръжната болница във В. Търново са извършени повече от 18000 прегледа, обслужени са 659 раждания и са направени 149 големи акушерски и гинекологични операции.

Тяга година Денят на родилната помощ ще се чества под знака на историческите решения на Осмия конгрес на БКП, които ясно озарили възходящата ни път към комунистическото общество. Набелязаните дълбоки социално-икономически и обществено-битови изменения, залегнали в плана за перспективното развитие на нашата страна, и досега постигнатите успехи карат всяко майчино сърце да трепва от благодарност и гордост за родната Комунистическа партия и за народната ни власт.

Започналото постепенно увеличаване на раждаемостта ни позволява да очакваме, че през 1986 година ще се роди десетмилионният гражданин на Родина.

На 21 януари всяка майка с признателност ще си спомни и за лекарите, акушерките и санитарите, които по всяко време вършат своята трудна и отговорна работа, изтъквайки високоблагородния си дълг.

д-р Петър ПЕТРОВ

лекар в акушеро-гинекологичното отделение на Окръжната болница във В. Търново

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

Традиция стана от няколко месеца насам III „б“ клас от Второ основно училище Г. Орхановица с ръководител Веселина Влахова да изнася смислови концерти пред трудовете си приятели — бригадите „Киро Конаров“ при Спиритната фабрика при ДЗЗ.

Снимка: Н. Качаков

Експозицията на Окръжния музей

Сегашната експозиция на музея е създадена в основата си през 1954 и 1955 г. В следващите няколко години тя е претърпяла известни реконструкции, без да бъде изменен първоначалният ѝ тематичен план. Много от отделите са попълнени с нови материали, открити при археологически разкопки или придобити чрез откупване по линията на събирателската дейност на музейните работници. Не е малък броят на постъпилите във фондоте ценни предмети, предадени и подарени от доброволните музейни сътрудници, живущи в селата и градовете на окръга. Много от тези материали намериха съответно място в експозицията на музея.

За богатството и целенасочеността на тази действително интересна експозиция свидетелствуват безбройните ласкави отзивни и изказвания на посетителите, отбелязани в специалната тетрадка за впечатления. В повечето от тях авторите им заявяват, че са видели един добре уреден музей, който прави чест на В. Търново и търновци, че са почувствували национална гордост като българци, потомци на народ с такова славно и героично минало, а

ето и дословни цитати: „Тук ние проследихме героичния път на нашата славна Партия, чиято родна люлка е Вашият забележителен град“, „Дълбоко сме развълнувани от всичко онова, което виждаме във Вашия музей“.

Не липсват и препоръки за още по-богата експозиция, в която да има повече предмети на материалната ни култура, за инструментариум и продукция на занаятите от миналото, с битови предмети — мъжки и женски национални носии от В. Търновско. Други пък са забелязали, че епохата на Втората българска държава не е показана достатъчно пълно и конкретно.

За да отговорят на нарасналите културни и естетически потребности на трудещите се, музейните работници ще започнат още през първите месеци на 1963 г. ново преустройство на музейната експозиция. Предстоящата генерална реконструкция ще бъде съобразена с изискванията на съвременната музейна наука и ще засегне почти всички експозиционни отдели. Ще бъде съобразена и с изискванията на Осмия конгрес на БКП за идеологическа работа.

ПО ПОЧИНА НА ЛОВЧАНЦИ

Производственият план на дърводелиския цех при Градския промкомбинат — Павликени се изпълняваше редовно, което спомогна годишният план да се изпълни за 11 месеца.

Сред колективна изпъкнаха добри производствени, но техният опит не се изучаваха от останалите. Затова починалът на ловчанци — да достигнем и надминем първенците от 1962 година! намери топъл прием.

Старият майстор-моделистът Радослав Недялков контролира

и подпомага всички изоставени работници, помага на работниците да разчитат чертежи за врати и прозорци. Постоянният ударник Йордан Рашков показва нагледно начина за изработване на прозорци, а бригадирът Стефан Тъпанчев — „най-добър в професията“ разяснява начина за накрояване на материал за дограма.

Прилагането на почина на ловчанци ще спомогне производителността да се увеличи.

Йордан Друмев

Много добре е обмислена и подготвена Аналитичната лаборатория в Окръжното аптечно управление — В. Търново, където се извършват бързи и точни анализи.

ДА ПАЗИМ БАНКНОТИТЕ

Измина една година откакто в нашата страна бяха пуснати в обращение нови банкноти. Това доста се писа за тяхното опазване от замърсяване, прегъване и измачкване. Редица магазинери отказваха да приемат прегънати или малко измачкани банкноти.

Но тая наша бдителност, изисканост и съзнание са под всякаква критика. Прегъването на банкнотите е обикновено явление и не смущава никого. Не са рядкост хората, които ги пускат свободни из джобовете си, в чантите си, където се смесват с всички неща там. Много са касиерите и отчетниците, които отбелязват разни цифри по банкнотите и то с химически молив. Поради посочената небрежност не са малко банкнотите, особено по 1 и 2

Вярно ли е?

Дългоушко, непослушко, зайченце игришо, със очи като мъниста и кожучке сиво, я кажи са дълги, дълги твоите ушнички! Вярно ли е, че не слушат и ги дърпат всички?

Ст. ЦОНЕВ

Ст. ТОМЕВА

„Трогнат съм“

На 29 декември м. г. в жилището ми избухна пожар. Семейството ми — другарката ми и две деца — останахме на улицата. Изгоряло беше цялото ми имущество и пощещина.

Първи си се притече на помощ Градският народен съвет, който ни осигури облекло и квартира още същия ден. Помогнаха ни и другарите ми от ДИП „Победа“, където работя, и от Промкомбината, където работи другарката ми. В новия ми дом още на следващия ден бяха докарани легла, дюшеци, чаршафи, завивки, маса, столове, бюфет прибори за храна.

Но всичко не свърши с това. И другарите от моята бригада не ме забравиха. Събрали помежду си пари, те ми ги предадоха. Така постъпиха и от цеха, в който работи жена ми.

Аз живея в района на 53-та отечественофронтовска организация. Съквартирантите, научавайки за постигнатото ме нещастие, също не ме забравиха.

Това внимание ми развълнува дълбоко. На нас ни се помогна в най-трудния момент. Аз и моето семейство благодарим на Градския комитет на БКП, Градския народен съвет, на ръководствата на ДИП „Победа“ и Промкомбината и на всички другари и другарки, че те бяха близко до семейството ми в сполетялото ни нещастие. Отново заработих в производството с по-голяма увереност и ускорител.

В този труден момент почувствах, че в нашето общество човек за човека е брат, другар и приятел.

Косю Бенчев КОСЕВ

Вести от Овча могила

От тази година собственост на ТКЗС „Пробив“ — Овча могила стават всички тежки, средни и леки трактори и приклучни машини, числящи се досега към трите тракторни бригади, които обслужваха стопанството. Закупен е и един булдозер ДТ-54.

Общата сума на машинния парк възлиза на 135 000 лева. На работа към ТКЗС преминават досегашният директор на МТС — Карансен Христо. Кърджалиев който става главен инженер на ТКЗС, и главният инженер Мария Йосифова — е и персонален на техническата работилница. Дори вече е изграден и технически съвет.

През последните дни по лични писма на ловно-рибарското дружество са положени грижи за подхранването на

полезния дивеч. Само за един ден няколко ловни групи заложиха 100 килограма концентриран фураж, предимно от метляно семе, в местностите „Балкан бивър“, „Под гората“, „Червешкият път“.

Рано сутринта на 7 януари със ски на ръмо много поинери от основното училище потеглиха на зимен поход. Цял ден те се пързалеха в местността „Балкан бивър“, веселеха се. Завърнаха се вечерта ободорени, доволни.

До края на миналата година Георги Дирлово е закупил от населението над 32 000 кг отпадъци. Похвалява е работата на този закупник, който е винаги на своя пост. П. Павчев, дописник

Механизаторите се учат

Да се запознаят с работата на най-добрия тракторист — с такова желание се събраха преди няколко дни в клуба си механизаторите от с. Лесичери. Дългогодишният тракторист Йордан Бояджиев от местната тракторна бригада разказа своя опит в засяването и обработването на царевичата по квадратногребенния начин. В последните години той е обработвал комплексно средно по 800 декара царевича. С упоритост и с желание да помогне на кооператорите като отмени голямата част от ръчния труд в обработката, той действително постигна отлични резултати. Миналата година зася по този начин 1200 декара царевича, която

обработка в две посоки. Присъстващите 18 механизатори зададоха редица въпроси на майстора на зелените квадрати, на които той отговори изчерпателно.

Зам. председателя на ТКЗС — Михаил Тодор Захариев и участъковият агроном Енчо Томчев осветлиха теоретичните работата с комплексните знепа.

След практическо обучение на полята се сформираха две звена за комплексна механизация: звено с отговорник Йордан Бояджиев към 5-та полевъдна бригада и второ звено с отговорник Антон Ив. Стефанов за шеста полевъдна бригада.

Иван Г. Тонков

Бригадирът Върбан Йорданов

ВЪРБАН ЙОРДАНОВ си имаше хубава служба. Заведващо военно-отчетното бюро към народния съвет в с. Джулюница. Работата му вървеше. Просто мина му за живота. И все пак лично той не бе доволен от нещ. Чувстваше се някак на тясно, че не живее пълноценно. Често отваряше прозорца и пазеше поглед над селото, към полето, като чувстваше, че нещо му олеква. В извънработно време пращи, струва, на току се завърти край бригадирите, ве-

новодите. Слуша ги като спорят, а някой му подвиква шеговито да не се навърта около тях, че да не им стане дуриар. „Няма да е лошо това!“ — отвърщаше той и все си мислеше, че тия хора пове- че спорят отколкото работят.

Това беше през 1957 година. Имаше заседания на управителния съвет. Някой предложи:

— Другарю председател, а да направим Върбан за бригадир. Все се заявява с нас. Да дойде и той да се поблъска, та да го видим!

Върбан наистина стана бригадир. Хората му — работни- иначе, но всеки с по някоя своя сметница. Никой не излезе своя работата на бригадир! Че и по-късно четирите бригади като станяха две, едната взе пак той. Половината земя на селото обработваше Върбановата бригада. Пораснаха и ерижките и трудностите. По цял ден не се прибираше бригадирът. Като свой го почув- ствуваха хората и все повече му се доверяваха. Освен за работа току го дръпне някой насаме, ще му зашепне нещо, не за тоя — оня, а просто за себе си, от личен характер. Всекиму ще каже той каквото трябва, ще помогне доколкото може. А свое място намира

Само с изпълнени планове

Колективът на ПТТ станция в с. Първомайци предсрочно изпълни плана по приходите си за 1962 г. Сега упорито работи за изпълнение на тагодишния план. На първо място в работата са пощальоните.

Телефонният колектив е решил да изпълни годишните си обещания един месец предсрочно. Бригадата на този колектив, която се бори за званieto „Бригада за комунистически труд“, за един ден е изпълнила плана за приходите 107,8 на сто. Почти така е всеки ден от 1963 година.

Хр. Каракочев

и съчувствените думи — намаленият болката, ободяват.

Най-трудно е вечер, когато трябва да се поставят задачите на звената за следващия ден. Бригадирът е премислил всичко и все пак... Тук той ще изслуша и мнението на тия, които ще изпълняват задачите. Споделят се различни мнения: тоя ще допълни, оня ще подхвърли интересна идея. Така е и по-добре, и по-умно се решава.

Така укрепваше колективът, нарастваше умениято. А вземели да се отчита стареяване, кой ще бъде първенец, то се знае — Върбановата бригада. Миналата година пак тази бригада се класира на първо място. Вместо 657 тона пшеница тя получи 695. Повече е и царевичата, ерозидите. . . Общото изпълнение на плана е 102,3 на сто. От президентане на плана и направени икономии от фонда „Работна заплата“ бригадата взе 20 132 лева допълнително възнаграждение. Това е хубава отплата за труда, за усилията и упоритостта на бригадир, на хората му. И през тази година те няма да слязат надолу.

Стоян ЖЕКОВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в с. Джулюница

Още за недостатъците в строителството

Като прочетох материала „Недостатъците в строителството да се отстраняват навреме“ в брой 3 на в. „Борба“ видях, че малко е казано всъщност за недостатъците, допуснати в строителството на жилищата в Г. Орхановица. Нищо не се казва за големия, външния красив жилищен блок № 4 срещу пощата. Двете трети от апартаментите в него бяха заети още през есента на 1961 г. А 9 апартамента бяха продадени допълнително и в тях настаняването стана през лятото на 1962 г.

Преди влизането на собствениците мина комисия, която прегледа и прие апартаментите от вход „А“. Мина и си замина и, каквото беше предписано, и досега не е направено, а беше даден срок от 1 месец. Вратите и прозорците към терасите не могат добре да се отварят и затварят. Нито един собственик не получи ключ на вратите си, а това са 55 врати. Не дадоха ключове и за мазини. Стана така, че всеки търси ключове, сменя брани. В много от апартаментите паркетът пращи като сухи съчки. Плочата над последния етаж се е напукала и на места водата протича и образува големи висулици, когато има студ. Те стават опасни

за минаващите.

Най-хубавото на този жилищен блок е водното отопление, но лошото е там, че мазата, където е парният котел се пълни с проникваща отвсякъде вода и става нужа да се търси помпа, за да се изтегли. На последния етаж сградата има хубава тераса, но не е остъклена и при дъжд водата протича по стениите и ги замърсява.

Хубава е сградата, хубави са и апартаментите, но как проектантите не предвидиха по едно малко килерче, където жи-

вущите да си приберат дрехите, а трябва в коридорите да се претържат места за килери, с което да се зарежат и без това тесните коридори?

До този жилищен блок тази година ще изстрине друг нов — на 4 етажа. Добре ще бъде отворените хора по жилищното строителство добре да огледат планове за сградата и отоплението, за да бъдат избегнати допуснатите недостатъци и грешки в блок № 4.

Ив. ДЖИПОВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ в Г. Орхановица

ДЯДО ЦВЯТКО

Най-старият ловец в с. Бреговица е дядо Цветко Маринов. Зад гърба си той има вече 40 години ловна дейност и е един от ветераните в селото.

Преди години, по време на една хайка за изтрояване на вреден дивеч, дядо Цветко ранил един вълк в местността „Беклемето“. И когато раненият звяр тръгнал срещу него, той без да загуби самообладание го доубил с празната пушка, като с тояга.

Макар че е на 78 години, дядо Цветко е здрав и бодр, доволен. Намисли ли да поборо-

ди из ловното поле, не го спира ни вятър, ни мъгла, ни сняг. Навина топли навод, обува цървулите, запасава патрондаша, млята двучевката на рамо и тръгва. На портата го изпраща баба Стефана и му пожелава „добра слуха“.

Старият ловец активно участва в акциите на дружинката в село за изтрояване на вреден дивеч. През миналата година той уби 18 лисици, за което дружинката му изказа похвала и го посочи за пример на помладите.

Белчо Илиев

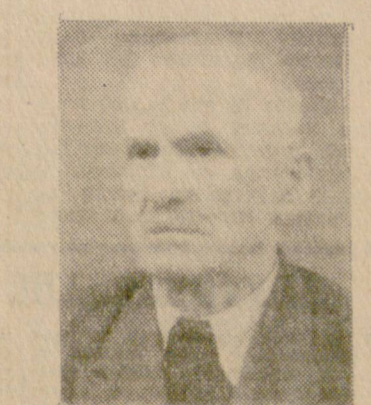
РАДОСТТА НА ПЕНСИОНЕРА

КОГАТО СЛУШАШЕ Отчета на ЦК на БКП по радното, нещо радостно заигра в гърдите на Станчо Коев. Създи се свлякоха по събчката му 70-годишно лице. Беше щастлив да чуе топли думи за старите дейци на Партията. Разсъждаваше, мислеше за своите 70 години, за скромничките си дела на комунист, за нерадостното минало, за миньорските години, за другарите си, с които е работил.

В дните на конгреса и сега го гледам да ходи още по-бодро, да работи още по-ентусиазирано.

— Как си, бай Станко? Какво ще кажеш? Нали чу високата оценка на Партията за пенсионерите, нейния зов за още по-съдържателна работа? Щастлив ли си?

— Много. Моето щастие е едно с щастieto на народа, то е частича от него. . .

И този 70-годишен човек, комунист, пенсионер ми показва

тата на търговските заведения, за работата, която сега отделят развива. Не забравя и за другарите си от отдела, повече от които са пенсионери, но работят и съдействуват за подобряване на търговията.

Бай Станчо е член на кварталния комитет на Отечественния фронт. Оттам получи поръчение да работи в извънпартийния отдел „Търговия“.

Като стар дъб е застанал до елката бай Станчо и разказва на близките си, но не за миналото, а за светлите утрешни дни, за великата перспектива на Партията, разказва за своята радост, че синът му следва инженерство, че внуците растат.

Н. НЕДЯЛКОВ

от Общественията редакция на в. „Борба“ — Елена

в-к „БОРБА“

Стр. 3, бр. 9 от 19. I. 1962 г.

ЕДНА КРАВА ПИТА

И ТЕЛЕТАТА, — знайт, през зимния сезон най-малко да се яде, особено ако за това не се е погрижил управителният съвет през пролетнолетно-есенния сезон. Сега, когато понякога стоим и преживяме на сухо и нямайки друга работа, измисляме разни поговорки, например: „Глад на крава фураж сънува“ и други подобни. Отведнаж ни дойде на ум да зададем следния въпрос:

Как и с какво да си приготвим собствено-кравчо питателна храна, с която да си подсигурим спокоен и щастлив кравешки живот през зимата, и висок млекодайте.

ОТГОВОР: Тъй ка-

то сте забравили в запитването си да упоменете към кой кооперативен от окръга принадлежите, то не предполагаме, че сте от Горна Студена, Елена или Буйновци, или пък от някое друго стопанство. Ако е така, направете следното: фуражните кутии, които вашите стопани са направили колкото само нагледно да видят какво е това фуражна кутия, вие незабавно със собствени сили приведете в ред, като с това ще задоволите собствените си нужди, а и ще покажете на хората какво трябва да вършат фуражните кутии. На първо време ви препоръчваме следната рецепта: Вземате необходимото количество

во слама (колкото се полага на една кравешка глава), нарежете я на ситно, напръскайте примерно с меласа, след което цялата тази смес запарвате, (както винаги да не се опари някой от животновъдните бригадири, които стоят и гледат отстрана и хич не им е на калпаците, че за цялата тази работа трябва да се грижат те). И така приготвеното ядене се поднася още докато вдига фанара.

Друг деликатес можете също сами да си приготвите (тъй като окончателно се разбира, че няма кой). Вземате парвичини какалашки и след като дълго ги мелите на главите на въпросните бригадири

Колегиален СЪВЕТ

ПОСЛЕДНОТО СЪБИТИЕ в Полски Сеновец е как завеждащият ракнената промишленост Трифон Арнаудов се задави с 800 лева. Подробности се изнесоха в пивницата. Наше нещичко мечтае за апаратамент в града и нуждата го подтикнала към изобретателстване. Вземал пари наведнаж от двама и ги изпращал с обща сметка, в която вписвал внесеното само от единия. „Тя е формална работа, — обяснявал той на всеки, който идвал за справка — документът за вас не е интересен!“

Обследвайки случая, специалният селски комитет по раздаване на прикритите за служено удостой бай Трифон със звание „счетоводителя“ и така нататък.

— Бе, алаанкоул, — съжалил го градничанинът Деба, както го наричат, — като ще крадеш, кради така, че да си чист пред закона. И мене ме уволниха за такъв работен, ама на, преместиха ме само на по-хубаво място.

Змеевски

ШЕГАТА НА СВЕТИ ИВАН

ДЯВОЛЪТ който след на шат към божията църква и поради това материалното му положение се влоши, изгладял одрипявал, озлобен и онеправдан скиташе в тия студени зимни дни из Великотърновски окръг.

— Ще се мре! — каза тъжно той, когато на Ивановден надникна в църквата на наше село и видя само две бабички, които, докато слушаха литургията, поддържаша впечатлението си от филма, който бяха гледали предната вечер. Навел рога, той тръгна безцелно из селото. На площада спря и прече вшептителния планат, окачен в началото на януари от местните ръководители:

„Смърт на светите!“

„Да живее мелiorативното строителство!“

От това му стана лошо и той полетна да падне, но внезапно една ръка го подкрепи.

— Здравсти, приятелю!

Дяволът ококори очи! Пред него цял челядичък стоеше свети Иван и безгряшно се усмихваше.

— Какво? — попита светията и снизходително опъна ухото на дявола. — Стар си вече, дяволе, стар си, но си прост! Не гледай какво думам, а какво вършаш! Тръгвай след мене! Селото, забудено в бялата пелена на зимата, мълчеше като замразен мелiorативен обект. От комините се виеха тънки пущечета, намисриващи на наденички и пърлени свински уши. Двама приятели свиха по една странична уличка.

— Обичаш ли съвременната литература? — попита свети Иван и дяволът отвърна притеснено:

— Абониран съм за „Филмови новини“.

— Глупак! — изсмя се светията. — Остави „Филмовите новини“ на гимназистите! Ако беше по-умен, щеше да прочетеш „В гнездото на осите!“

Трябваше да се учим от враговете. Влизай сега подире ми!

И те се озоваха в двора на един от нашите ръководители. Приближиха къщата, свиниха се и застанаха под прозорците на долния кат. Отвътре се чу глътка на много хора.

— Събрание ли има тука? — попита глупавият дявол.

— Тихо! — хвана го за опашката свети Иван. — Слушай, гледай и мълчи!

Отвътре някой почука по някаква препълнена с нещо кана и взе думата:

— Другари! — започна той. — Другари и другарки, нека най-напред да гаврътнем по още една гресна и след това да преминем към деловата част.

Светият и дяволът се надигнаха предпазливо и погледнаха през прозореца. Оголю дъглата маса, претоварена с ястия и напитки, седяха около двайсетина души със сериозни и решителни физиономии.

След като гаврътнаха гресната ракия, те се приготвиха да слушат. Орасторът, който не беше никой друг, а един местен ръководител, лектор от лекторската група, известен борец срещу религиозните предрасъдъци и всички остатъци от

миналото, отново взе думата: — Тъй като настоящият месец януари е напрегнат месец и време за губене няма, и тъй като планът на лекторската група все пак трябва да се ликвидира, пардон — стрещих, печеният пук след малко ще бъде ликвидиран. Планът по мелiorативното строителство трябва да се изпълнява, пардон — стрещих, мелiorативното строителство си е мелiorативно строителство и няма нищо общо с масово-политическата работа, плана на лекторската група исках да кажа, трябва да бъде.

— Не може ли по-кратко, бе? — обади се един активист от младежката организация, който вчера цял ден беше губил на белот и сега имаше лошо настроение.

— Да, ще бъде кратък! — забърза лекторът. — Планът

трябва да бъде пресушен до дъно, тоест, какво казах. Струва ми се, казах, пресушен до дъно, пардон. — пресушени ще бъдат дамаджаните, а планът за лекциите ще бъде осъществен!

— Най-сетне, случи я! — настъпи го сърдито по обущата жена му, също в лошо настроение, поради това, че не бе успяла да се снабди с кори за баня и сега хвърляше искрометни погледи към жената на председателя на потребителната кооперация.

Лекторът се изкашли и викна с висок глас:

— Смърт на светите! Долу отживелците! Да живеят именниците!

— Ураа! — отвърна компанията и всички след това започнаха „да се мътят“, както казват по нашия край, с ликвидирането на три пукя, пет баня, четири дамаджани гъзма и едно каче туршия от червени кафии.

Тихомълком свети Иван и дяволът се примъкнаха към софрата и започнаха „да се мътят“.

Вечерта, когато двамата пийнали порядъчно и ухилили благонепушнаха селото, светията спря пред плаката на площада и задрашка „Да живее мелiorативното строителство!“, а на неговото място прибави:

„Не ме гледай какво думам, а какво вършаш!“

На другия ден цялото село се смия, защото всички помислиха, че попит си е направил самокритика!

ХЕМУСКИ

Далекопредвидливост

И като заваля един тънък снежен, и като се бяла стражничко поле, монтажната група на инженер Миневски се поуплаши и беше налегната от „бялата драмка“. Заредиха се ден след ден, снегледаха се монтажниците но започна да ги избива на прозявки и сънливост и всеки хвана някъдето му видят очите. Разбира се, имаше някаква уговорка помпната станция №1 при извършаване да бъде завършена в срок, но монтажниците забравиха за дадената дума. Стигна се до там, че на седемнадесети януари, когато стражничките кооператори започнаха да се озъртат да видят байрака върху кулата на готовата станция, на обекта се виждаше само един монтажник, който правеше всичко възможно да създаде илюзия, че на обекта се работи, та пущек се вдига.

— Брей че работа! — възкликна самият монтажник.

— Да не би нашите да са се уговорили да продължат работата, след като кукне кукуви-

тата, а аз да не съм чул?! — и започна да се обръща и да поглежда пътеките към селото, да не би някой да се излъже и да прескочи насам, та поне да разменят мисли по строителните работи.

Уви!... Никой не се преплъна да дойде. Така се наложи самият монтажник самостоятелно да стигне до следния извод:

— Както се вижда, ще изкаме язовира да се напълни доторе и тогава напролет ще го пуснем да се изпразни до долу и евентуално тогава ще продължим нашите строително-

монтажни работи. Ако обаче тогава се намери някой да каже, че е престъпление да се пуска водата на вятъра то отсега ще се наложи да започнем да тренираме подводно-монтажни работи.

Като обмисляше и някои други подробности около бъдещата работа на бригадата, монтажникът се отправи към селото да намери инженер Миневски и да не се губи ценно време, а още сега да уреди работата с набавянето на водолазни костюми и скафандри.

ХИДРОМЕЛИОРАТОР

ДОУТОЧНЯВАНЕ НА МЕРНИКА

В брой трети на вестника 700 лева от неоплашената детска градина на гара Г. Оряховица — питаша зашо мръзят и кой е виновен че инсталираният парен котел не е в състояние да ги стопи. Сега обаче се окажа, че мушката на нашата критика, която не отпразнихме към др. Паличев (инжениторски контрол на топъл обект), трябва да насочим към други.

По начало този котел бил конструиран в завода да работи с висококалорични вливания, а тук му се дават ливингити, от които се запущват тесните отвори между скарите и не

може да се получи пълно горене. Също така на котела му липсва и тягов вентилатор. По редица причини такъв не е могло да се набави. От ДУ „Монтажен район“ — Г. Оряховица допуснали някои неготиности в изпълнението на заданието на фукса по отношение на котела и кумина, което намалява коефициента на полезната работа.

Отдел „Строителство“ при Окръжния народен съвет е взел мерки до котлостроителния завод да бъде изпратен конструктор, който на място да даде указания, как да бъдат отстранени дефектите,

Справочник на читателя

Градските кина в окръга ще прожектират от 21 до 27 януари следните филми: „Девети Септември“ — В. Търново; „Звезда“ — В. Търново; „Повест за пламенните години“ — Г. Оряховица; „Хора и зверове“ — Г. Оряховица; „М. театър“ — Павликени; „Магисоникът“ — Двумата господина „Н. Хр. Ботев“ — Лисковци; „Мир на новороденото“ — „Кръстоносци“; „Хр. Ботев“ — Елена; „Песента на Етери“ — Двумата господина „Н. Хр. Ботев“ — Свещов; „Хора и зверове“ — Г. Оряховица.

МАЛКИ ОБЯВИ

Продава се къща на улица „Пролет“ 12 — Търново. Опръзване веднага.

Продава се къща на улица „К. Силифор“ № 1. Опръзване веднага.

Промислено училище с. Габровци, Търновско

Има вакантни места за помощник-готвач

и шивач

Заплата по щат. Справки — училището

КИНО

След монументалната кинооперация „Поема за морето“ режисьорката Юлия Солнцева е осъществила още една вдъхновена идея на своя мъж, големия съветски драматург и режисьор Александър Довженко — екранизираща неговия сценарий „Повест за пламенните години“. Текстът на филма е напълно доженковски — с нестройната композиция на сюжет, с приповдигнатия си тон, с бозите си лирични отклонения, с хиперболизирания на образите, с оная символика, която струи от хубавите украински песни. Мисълта на Довженко, неговият майсторски захват се чувстват и в кинокартините. Тия едри планове, тия ярки образи, тия контрасти между светлината и мрака, между себестрицанието и човешката подлост са така характерни за именития режисьор и драматург!

Обичайно е в такива рецензии да се разказва, макар и накратко, сюжета на филма. Но за „Повест за пламенните години“ не може да се разказва така. Бледите слова на разказа биха разкрили твърде познати неща, дори шаблонни моменти. Та за Великата отечествена война на съветските народи досега се направиха толкова много филми! И във всеки от тях има герои и предатели, има любов и омраза, има мирен труд и жестоки бойни канонади! Филмът трябва да се види, за да се разбере, не, а за да се почувства като голямо художествено кинопроизведение. И то да се види така, както е създаден — цветен, широкоформатен!

Пред погледа ви ще израсне величественият образ на доскоронния млад колхозник Иван Орлюк, сега героичен войник на Родина. С простите, но патетични слова „нека се представя на съвременниците с целия си род и съдба“ той ще ви поведе по пътищата на героиката и трагиката на една епохална битка в името на човека и човечината, в името на бъдещето. Това са безброй срещи със смъртта и победите над нея.

Довженко е селски син. Той цял живот носи в сърцето си общата към земята, към нейните орачи и селяни. И неговият гла-

„ПОВЕСТ ЗА ПЛАМЕННИТЕ ГОДИНИ“

вен герой Орлюк (в много сполучливо изпълнение на артиста Ив. Никитановски), принуден да се откъсне от тая свята за всеки селянин земя, слага в торбичката си прах. Не за талисман, разбира се. Иван е комунист и той носи, шепата прах от общ към земята, към родната земя. Този епизод е толкова силен, толкова възмущаващ! Не по-малко възмущаващ е и моментът, когато обреченият на смърт се изправя от болничното легло и иска да бъде лекуван. „Строчи като боз“ — казва за него с удивление лекарят. А на репликата на своя сътрудник, че е нямал пулс, лекарят отваря: „Има! е воля!“ Тая воля му помага да оздравее. Тя помага и на неговата любима Уляна (арт. С. Жугун) да мине „през огън и меч“ и да се завърне жива и здрава в родното си село, в което са останали като него и неговите родители.

Гледали сме стотици батални сцени (и ча филми, и на художествени платна), но, струва ми се, като тая на ширмунването на Днепър от съветските войнопобедители, не сме виждали. А мисгар може да се забрави срещата

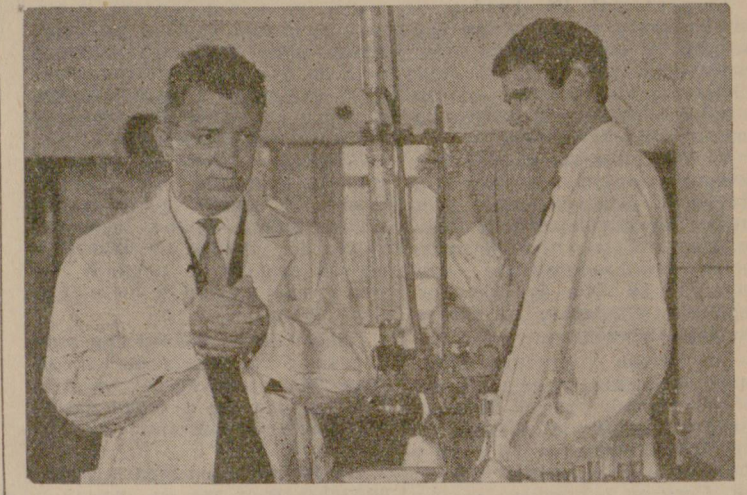
на нещастната млада майка с паметника на своя мъж — герой и символният ѝ разговор с него за живота и смъртта? А последните картини — на широките, просторни украински степи, където отново закъпява мирният създателят селски труд?

Разбира се, не навсякъде зрителът приема като нещо естествено разкъсването на сюжета. Някои картини (като зъзнето на старците сред зимната нощ и др.) звучат твърде необичайно. Другаде (като например при сватбата) човек остава с впечатлението, че филмът сътворява, а той продължава. Навярно, ако сам Довженко, чиято възможност да реализира своя сценарий, той би се освободил и от претрупания на редица „статистични“ и философски текст.

Да се надяваме, че третият филм, който Солнцева ще създаде по сценарий на Довженко — „На омаровата Десна“, ще бъде още по-патетичен, още по-доженковски.

Паун ГЕНОВ

Б. Р. Филмът ще се прожектира от 21 до 28 януари в кино „Искра“ — В. Търново.

Сцена от новия български филм „Ликета“, който в скоро време ще се прожектира и в нашия окръг.

РЕПУБЛИКА ТОГО

на. Населението ѝ — 1 100 000 жители, се занимава изключително със земеделие. Тя изнася кафе, какао, памук. В страната са открити фосфати, боксити, графит, злато и други минерални богатства, които обаче още не се разработват.

Крайбрежието е богато с риба, но там няма и най-елементарни предприятия за преработването ѝ, поради което рибни консерви се внасят от чужбина. Промислеността също не е развита. Отделните работилници са съвсем примитивни. Столицата Ломе — около 70 хиляди жители, се състои от търговски център, зад който се простират гъсто населени квартали с тесни и прашни улици. В тях живеят тогоянци, а в търговския център са се настанали различни чуждестранни търговски фирми — истинските господари на страната.

Но тези дни империалистите — особено франксите — бяха силно разтревожени. В страната бе извършен преврат. Президентът Силванус Олимпико, който управляваше от името на Партията на единството на Того, бе убит пред входа на американската легация, в която бе направил опит да се скрие. Каква е причината за преврата? Рано е още да се правят точни изводи, но отсега е ясно, че тя се крие в политиката на тясно сътрудничество с бившите колонизатори. Президент

тът Олимпико се бе обявил за най-тесни връзки с Франция и гласнаше развитието на Партията на единството на Того по реакционен път. Той изпрати за твора министъра на правосъдието Анани Сантос, водач на опозиционната партия Юенго, който не споделяше неговата политика, а водачите на опозиционните партии — на Демократическия съюз на населението на Того Антоан Меатчи и на Партията на прогреса Николас Грюничи — бяха принудени да емигрират. От собствената му партия се отцепи младежният съюз Юенго и се присъедини към опозицията. Ръководителят на „въстанически комитет“ Емануел Гбоджо ви заяви, че превратът е „победа над насилието, терора, несправедливостта и подличничесството“.

Според последни съобщения за временен президент и министър-председател е назначен Николас Грюничи. Той образува правителство, което ще поеме временно управлението на страната докато бъдат проведени нови избори и изработена нова конституция.

Последните събития в Того са забудени в редица неизвестности и загадки, поради което засега не може определено да се каже по какъв път на развитие ще тръгне тази млада африканска държава.

Р. ЯНОВСКА

ГТП „ЗДРАВА ХРАНА“ — В. ТЪРНОВО

ТЪРСИ

ПРОДАВАЧКИ

Кандидатките да са жители на града, да не са по-възрастни от 30 години и да имат завършено средно образование.

Справки в канцеларията на предприятието: ул. „Н. Габровски“ срещу Санепидстанция.

1—1

ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ

ГОРНА ОРЯХОВИЦА

Търси

ТУРБИНИСТИ за ТЕЦ

ОКИЖЕНИСТ-СПЕЦИАЛИСТ

по медни и оловни заварки

за Спиртната фабрика — VIII разряд

2—1

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Ил Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58, зам. гл. редактор — 25.26, отдел „Партиен живот и пропаганда“ — 25.27, отдел „Научно-техническо“ — 24.59, отдел „Култура в бит, хумор и сатира“ — 31.41, счетоводство — 32.59; канцелария — 31.25; коректори и дежурен редактор 24.60